

[Birgith Mogensen]

ministeren agter at gøre for at få has på den grove og og forrænde vold. Forlods kendte vi jo justitsminister hr. Erik Ninn-Hansens indstilling til vold og andre accelererende former for kriminalitet. Forlods kendte vi også stort set regeringspartierne og Fremskridtspartiets indstilling på dette yderst alvorlige område.

At to eller tre partier gerne ser lov og orden-problemet mere kontant og progressivt behandlet end 2-3 andre af de nævnte partier, er ikke meget væsentligt nu. Nej, det væsentlige er, at justitsministeren og vi andre i mange år har været nødt til at lade det skæve skib sejle videre, fordi et alternativt folketingsflertal i ret mange år har ført forbrydervenlig politik, og det er jo netop dér, hunden ligger begravet.

Det alternative folketingsflertal i Retsudvalget har ideologisk troet på, at kriminelle kunne afkriminaliseres, hvis vi stryger hunden med hårene, men i hele denne liberaliseringsperiode er kriminaliteten vokset voldsomt. De sidste 16-17 år er antallet af kriminalitetsanmeldelser vokset til det tredobbelte, sidste år var tallet over en halv million anmeldelser.

Justitsministeren har i de sidste år vidst, at regeringen ikke kunne få folketingsflertal for dette eller hint opstrammende forslag på kriminalitetsområdet. Altså har ministeren kun få gange lagt krimi- eller straffesanktionsforslag ned i Folketinget. Det havde også været spild af Folketingets tid, idet retsudvalgsmedlemmerne - fra VS hr. Preben Wilhjelm, fra De Radikale, SF og Socialdemokratiet henholdsvis hr. Bernhard Baunsgaard, fru Ebba Strange eller hr. Leif Hermann og hr. Ole Espersen - sagde nej til kriminalpolitik, der ikke var forbrydervenlig.

Kun én gang i de forløbne år har Socialdemokratiet sagt ja, det var lige før sommerferien i år. Da skabte socialdemokraterne flertal sammen med regeringspartierne og Fremskridtspartiet for et forslag, der betyder, at grove voldsforbrydere nu kan varetægtsfængsles, hvis dommeren skønner, at forbryderen vil blive idømt mere end 60 dages fængsel for sin ugerning.

Jeg skal bemærke, at Socialdemokratiet i denne sag benyttede hr. Torben Lund som ordfører.

Jeg kan ikke vide, om nævnte enlige svale betyder, at Socialdemokraterne på kriminalitetsbekæmpelsesområdet har skiftet indstilling. Vi

er mange, der håber, det er tilfældet, at det altså ikke bare var en undtagelse, der bekræftede reglen. Under alle omstændigheder ved regeringspartierne, Fremskridtspartiet og mange dommere i flere retsinstanser samt mindst 75 pct. af befolkningen, at liberaliseringsflertallet i Folketinget er meget stærkt medvirkende til, at kriminalitetsanmeldelserne er tredoblet inden for de sidste ca. 17 år.

Volden nøjes ikke med at tiltage, den bliver også grovere år for år. Bl.a. benyttes skydevåben, knive og slangebøsser i langt højere grad end for blot 2 år siden. Christiania og BZ-problemerne nyder også en vis beskyttelse hos Folketingets Retsudvalgs alternative flertal.

Til slut vil jeg derfor lade forespørgslen gå videre til Socialdemokraterne, nemlig: Hvad agter Socialdemokratiet at gøre osv.? Dette er en appel og bøn til Socialdemokraterne. Jeg ved, det er omsonst at appellere til hr. Bernhard Baunsgaards, fru Ebba Stranges og hr. Leif Hermanns samvittighed desangående. De og deres partier vil, hvor utroligt det end lyder, ikke erkende, at liberaliseringsideerne for længst har haft den modsatte virkning.

CD's indstilling er kendt. Vi vil fortsat bekæmpe kriminalitet både med en fast og en blød hånd. F.eks. er forebyggende krimivirksomhed for børn og unge en vigtig mærkesag for CD.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke kommentere fru Birgith Mogensens indlæg sådan langt og længe, selv om der var nok at kommentere, men jeg kunne forstå på fru Birgith Mogensen, at der var adskillige retspolitiske forslag, justitsministeren ikke havde lagt frem i Folketinget, fordi justitsministeren vidste, at der ville være flertal imod dem.

Nu har jeg lagt mærke til, at justitsministeren efter det seneste valg har udtalt, at med den sammensætning, som Folketinget har nu, vil det i højere grad blive regeringens politik at lægge forslag ned i salen og så se, om der vil vise sig et flertal for dem, eller hvordan flertallet vil blive. Derfor vil jeg gerne spørge fru Birgith Mogensen, som jo har nær kontakt til regeringen, om det også vil komme til at gælde på det retspolitiske område, for så kan vi jo virkelig få at se, hvad det egentlig er, regeringspartierne er enige om, og hvad de ikke er enige om.